

Συνέντευξη εγκλωβισμένου

Ιούλιος του 1974. Οι Τούρκοι εισβολείς λεηλατούν, βασανίζουν, σκοτώνουν. 200000 Ελληνοκύπριοι διώχτηκαν βίαια από τα σπίτια τους, τις παρουσίες τους, τις δουλειές τους και έγιναν πρόσφυγες. Έμειναν όμως γύρω στις 20000 εγκλωβισμένοι χωριά της κατεχόμενης Κύπρου. Οι περισσότεροι διώχτηκαν γιατί δεν άντεχαν την καταπίεση του Τούρκου κατακτητή. Σήμερα απέμειναν πολύ λίγοι εγκλωβισμένοι σε χωριά της Κερύνειας και της Καρπασίας. Θα πάρουμε συνέντευξη από ένα εγκλωβισμένο που ζει στο σκλαβωμένο μέρος της Κύπρου μας.

- Γεια σας, θα σας κάνω μερικές ερωτήσεις. Πώς ονομάζεστε;
- Ονομάζομαι Άντρη Πέτρου.
- Γιατί αποφασίσατε να μείνετε στο χωριό σας μετά την τουρκική εισβολή;
- Δεν ήθελα να φύγω, δεν ήθελα να αποχωριστώ το σπίτι μου, τον τόπο που γεννήθηκα και μεγάλωσα.
- Όταν έγινε η τουρκική εισβολή πόσων χρόνων ήσασταν;
- Όταν έγινε η τουρκική εισβολή ήμουν τριάντα χρονών.
- Η οικογένεια ,ο σύζυγός σας και τα παιδιά σας, πού βρίσκονται;
- Το σύζυγο μου τον σκότωσαν οι Τούρκοι. Έχω τρία παιδιά, μια κόρη και δυο γιους. Το μεγάλο μου γιο τον πήραν οι Τούρκοι στα Άδανα αιχμάλωτο και από τότε αγνοείται η τύχη του. Η κόρη μου και ο γιος μου ο μικρός βρίσκονται στις ελεύθερες περιοχές με τα εγγόνια μου .
- Πόσο δύσκολο είναι να ζει κανείς στον ίδιο τον τόπο κάτω από τον Τούρκο εισβολέα ;
- Είναι μεγάλος ο πόνος και το μαράζι μας. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα. Πρέπει όλα να τα ελέγχουν οι Τούρκοι. Φοβόμαστε για τη ζωή μας. Ότι κάνουμε το παρακολουθούν. Δεν είναι η ζωή μας όπως πριν την τουρκική εισβολή. Αυτά που θέλουμε να κάνουμε δεν μπορούμε να τα κάνουμε γιατί δεν μας αφήνουν. Βρισκόμαστε κάτω από μεγάλη καταπίεση για αυτό και πάρα πολλοί εγκλωβισμένοι φεύγουν στις ελεύθερες περιοχές.
- Σας ευχαριστώ, που δεχτήκατε να μου μιλήσετε και να ξέρετε , ότι σας θαυμάζω πάρα πολύ για το κουράγιο, την αγάπη για τον τόπο σας και την καρτερικότητα σας.
- Κι εγώ σας ευχαριστώ, που μας σκέφτεστε και μας νοιάζεστε!

Γιώργος Ευθυμίου
Στ' τάξη
2013-2014